

Comisia pentru afaceri juridice

2015/2287(INI)

18.2.2016

AVIZ

al Comisiei pentru afaceri juridice

destinat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

referitor la accesul public la documente (articolul 116 alineatul (7) din
Regulamentul de procedură) pentru anii 2014-2015
(2015/2287(INI))

Raportoare pentru aviz: Heidi Hautala

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru afaceri juridice recomandă Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. consideră că, la punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, instituțiile, agențiile și alte organe ale Uniunii Europene nu țin seama întru totul și nu respectă normele și modificările introduse prin Tratatul de la Lisabona și Carta drepturilor fundamentale, mai ales în ceea ce privește democrația participativă; ia la cunoștință și salută hotărârile recente ale Marii Camere a Curții de Justiție în cauzele *Digital Rights Ireland*¹ și *Schrems*², Curtea bazându-se, în ambele cazuri, pe Cartă, pentru a invalida atât Directiva privind păstrarea datelor³ cât și, respectiv, Decizia privind sfera de siguranță⁴; subliniază faptul că accesul public efectiv la documente și gestionarea registrelor de documente trebuie să se bazeze pe standarde care respectă în mod corespunzător articolele 41 și 42 ale Cartei;
2. subliniază, în această privință, că tratatele în vigoare nu mai conțin dispoziții comparabile celor de la articolul 207 alineatul (3) din Tratatul CE, care, deși se refereau doar la accesul la documentele Consiliului, au fost utilizate pentru a justifica aplicarea la chestiunile legislative a excepției pentru protejarea „spațiului de gândire” în contextul articolului 4 alineatul (3) din regulament; își reafirmă opinia, susținută și de Ombudsmanul European, că procedurile actuale ale trilogurilor înaintea unui eventual acord în primă lectură nu asigură un nivel satisfăcător de transparență legislativă și de acces la documente; subliniază, fără a nega importanța și eficiența trilogurilor, că procedurile actuale aplicabile acestora ridică o serie de semne de întrebare cu privire la caracterul deschis al procedurii legislative și că această deschidere „contribuie la consolidarea democrației prin faptul că le permite cetățenilor să controleze totalitatea informațiilor care au constituit fundamentul actului legislativ”, după cum a afirmat Curtea de Justiție în cauzele conexe Suedia și Turco/Consiliul; reamintește în acest context că, deși regula de bază este comunicarea către public a documentelor legislative, se pot face excepții, în funcție de caz, după o justificarea temeinică a interesului public și dacă există un risc real substanțial ca această comunicare să submineze grav procesul decizional al instituțiilor;
3. reamintește că jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene recunoaște riscul presiunilor externe, precum și faptul că acesta poate constitui o rațiune legitimă pentru restricționarea accesului la documentele legate de procesul decizional, cu condiția ca existența presiunii externe să fie confirmată cu certitudine și să fie aduse probe că există un risc suficient de previzibil ca deciziile ce urmează a fi luate să fie grav afectate din cauza presiunii externe⁵; este îngrijorat că practica actuală favorizează mai degrabă accesul lobiștilor la etapele decisive ale procesului legislativ decât cel al publicului;
4. consideră, prin urmare, că documentele create în cadrul trilogurilor, precum ordinele de zi,

¹ Cauzele conexe C-293/12 și C-594/12. Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 aprilie 2014.

² Cauza C362/14. Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 octombrie 2015.

³ Directiva 2006/24/CE.

⁴ Decizia nr. 2000/520/CE a Comisiei din 26 iulie 2000.

⁵ Cauza T-144/05, Pablo Munoz/Comisia, punctul 86.

rezumatele rezultatelor întâlnirilor și procesele-verbale, redactate pentru facilitarea negocierilor, nu pot fi tratate, în principiu, altfel decât celelalte documente legislative; reamintește că a solicitat deja propriilor organe competente să ia măsuri în această privință și le-a invitat pe celelalte instituții să facă același lucru; consideră că ar trebui să se publice o listă a reuniunilor de trilog, iar documentele menționate mai sus ar trebui să fie direct accesibile prin intermediul Registrului documentelor Parlamentului; reamintește că viitorul acord interinstituțional privind o mai bună legiferare, dacă se adoptă, va include dispoziții referitoare la o bază de date a dosarelor legislative și la tratarea adecvată a trilogurilor;

5. subliniază că, pentru a îmbunătăți transparența în ceea ce privește acordurile în primă lectură realizate de obicei în cadrul trilogurilor și desfășurate tot mai frecvent, este important să fie făcut public mersul negocierilor după fiecare trilog și să se opteze pentru un mandat plenar al echipei de negociere a Parlamentului;
6. subliniază că documentele fără caracter legislativ, cum ar fi documentele administrative, sunt, de asemenea, acoperite de principiul „accesului cel mai larg la documente” consacrat la articolul 1 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și că documentele ar trebui analizate de la caz la caz, pentru a stabili dacă divulgarea lor ar submina de fapt protecția unuia dintre interesele protejate de excepțiile privind accesul public și, atunci când această posibilitate este prevăzută în regulament, dacă un interes public prioritar ar necesita divulgarea documentului, chiar dacă o excepție ar fi putut fi aplicabilă la prima vedere;
7. îndeamnă Comisia să instituie un registru comun al procedurilor legislative pentru a facilita trasabilitatea procesului legislativ;
8. reamintește că, în conformitate cu articolul 1 litera (c) și articolul 15 alineatul (1), instituțiile au obligația să „promoveze bune practici administrative privind accesul la documente” și să „dezvolte bune practici administrative pentru a facilita exercitarea drepturilor garantate de regulament”; subliniază că transparența este strâns legată de dreptul de bună administrare, menționat la articolul 298 din TFUE și la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale, și își reiterează solicitarea cu privire la adoptarea unui regulament privind procedura administrativă a propriei administrații a UE¹;
9. consideră drept o prioritate ca instituțiile UE să asigure o transparență deplină în privința accesului la documente; subliniază în această privință că, pe lângă accesul la documente, ar trebui făcute publice și dezbaterile din cadrul Consiliului, pentru ca cetățenii să înțeleagă modul și motivele pentru care sunt luate deciziile;
10. salută ideea de a solicita Comisiei înființarea unui registru al actelor delegate, care constituie o parte importantă a legislației europene, și subliniază că, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și pentru a garanta un deplin control parlamentar, democratic și transparent, este necesar să se acorde acces și la documentele redactate în cursul procedurii de delegare a competențelor;
11. invită insistent Consiliul să își revizuiască politica privind accesul la documente și să o alinieze la dispozițiile incidente din Carta drepturilor fundamentale;

¹ Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind dreptul procedurilor administrative al Uniunii Europene (JO C 440, 30.12.2015, p. 17).

12. ia act de faptul că, pentru a garanta responsabilitatea și legitimitatea unui sistem politic democratic, care respectă statul de drept, cetățenii au dreptul să cunoască și să controleze acțiunile reprezentanților lor, procesul decizional și modul în care banii publici sunt alocați și cheltuiți, conform principiului trasabilității fondurilor și în conformitate cu poziția luată de Parlament în rezoluțiile anterioare.
13. subliniază că, deși s-au realizat progrese în privința informațiilor oferite pe site-ul Parlamentului cu privire la diferite indemnizații la care au dreptul deputații și la normele prin care acestea sunt reglementate, această politică ar trebui continuată ținând seama de cele mai bune practici din parlamentele naționale și de acțiunile întreprinse de deputați; încurajează, prin urmare, toți deputații să fie mai implicați în acest demers, divulgând în mod proactiv informații legate cu activitățile lor specifice și de efectuarea cheltuielilor, astfel încât Parlamentul să rămână liderul acțiunilor de creștere a transparenței și deschiderii în UE, precum și în vederea unei responsabilități crescute față de cetățeni pentru fondurile publice;
14. regretă faptul că ultima reuniune a Comitetului interinstituțional creat în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 a avut loc la 15 decembrie 2009; invită, încă o dată, Comitetul interinstituțional să fie mai activ și să prezinte rapoarte comisiilor competente cu privire la problemele discutate; invită Comitetul interinstituțional să se reunească cu mai multă regularitate și să lanseze discuții și deliberări interne, solicitând și luând în considerare propuneri ale societății civile, ale Ombudsmanului European și ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor; invită acest Comitetul interinstituțional să abordeze în regim de urgență aspectele menționate în această rezoluție.

**REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	18.2.2016
Rezultatul votului final	+: 22 -: 0 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Max Andersson, Marie-Christine Boutonnet, Kostas Chrysogonos, Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Jiří Maštálka, Emil Radev, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, Tadeusz Zwiefka
Membri supleanți prezenți la votul final	Daniel Buda, Angel Dzhambazki, Heidi Hautala, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Virginie Rozière, Rainer Wieland
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Edward Czesak, Eleonora Evi, Karin Kadenbach